Napsal uživatel Cimbura
Neděle, 01 Říjen 2000 01:00

Křest cédéčka v termínu uvedení na trh a s programem, který zůstane dlouho v paměti, to je opravdu dost velká vzácnost. Jen málokdo si dovede představit, kolik stálo všechny lidičky z KVOKÁLU úsilí, aby se jim obé podařilo naplnit při křtu alba KDYŽ SVATÍ SPINKAJ na scéně P-Klubu 18. října. Podařilo se jim to beze zbytku ...

První polovina programu patřila hostům křtu:

Nejsem bluegrassman. Přesto jsem byl tím, co předvedla Nová sekce, nemálo nadšen. Jejich instrumentalisticky dokonalá muzika daleko překračuje rámec tradice, směle koketuje s folkem, jazzem, blues a snad i popíkem, přičemž má vážný poměr s rock and rollem a přesto si udržuje svoji snadno rozpoznatelnou bluegrassovou tvář. Tudy vede cesta - potvrdil to i ohlas diváků tohoto večera.

Druhým hostem byl docela maličký Pacifik. Vystoupení Tonyho Linharta a Pepy Blažejovského bylo až překvapivě pohodové. Šťastný výběr písniček a Tonyho humor plně vynahradily absenci obou pacifických zpěvaček. Dvorní autoři Pacifiku přednesli serii svých "tradicionálů", mezi nimi Tulácký blues, ve kterém si zahostoval foukačkář Vašek Spurný z Kvokálu. Největší úspěch měly ovšem Linhartova imitátorská exhibice Ptákoviny a pozapomenutá hudební potrhlost, árie z Čínské opery, kterou Tony zapěl v pseudooriginále.

To hlavní, kvůli čemu se nás v přeplněném sále P-Klubu sešlo přes půl druhého sta, přišlo po přestávce:

Na malé klubové pódium se (k mému překvapení) vtěsnalo všech osm členů Kvokálu a vedeni slovem vtipného a pohotového speakera, kytaristy a zpěváka Marka Zavřela rozehráli a sedmi hlasy i rozezpívali více než hodinový koncert. Představili především písně ze svého nového alba, z nichž pilotní, Když svatí spinkaj, získala v Ústí, mezi nahrávkou a vydání nosiče, Autorskou Portu. Zazněly samozřejmě i písně, které na albu nejsou a někde mezi tím, řečeno slovy kapelníka Honzy Železného, došlo na veřejnou konzumaci alkoholických nápojů. Šampaňské se rozlévalo pro kapelu a hosty jejich nahrávky (z nichž bubeník David Hofrichter přibyl na jeviště i jako devátý vystupující hudebník při několika písních), pro hosty křtu, pro kmotra cédéčka Michala Juppa Konečného a pro ředitele nakladatelství Rosa, p.Libora Mathausera. Ten řekl ve svém proslovu mj., že CD Kvokálu považuje spolu s CD Oborohu za nejlepší titul, který Rosa vydala. Jupp blahopřál Kvokálu především k nalezení osobitého

výrazu, který mu umožňuje interpretaci spirituálů, aniž by byl epigonem Spirituál kvintetu ... Po přípitku na úspěch alba přišly další písně. Zdaleka ne pouze tradicionály, naopak, především tvorba Jana Železného ... Přesto, že koncert začal neplánovaně již o půl osmé, diváci vyžadovali jeden přídavek za druhým a teprve před jedenáctou večerní zvítězilo vědomí zítřejších povinností ...

Ve vyprázdněném sále zůstala jen hrstka příznivců, kteří se záhy stali účastníky společného sejšnu Kvokálu a Nové sekce. Velmi mi zaimponovalo, že ještě před sejšnem se objevily na stolech obložené chlebíčky a přišlo mi velmi líto, že se nemohu zdržet. Z dobře informovaných míst jsem se dozvěděl, že sejšn končil v půl druhé v noci a byl výborný. Byl-li aspoň tak dobrý, jako dříve zmiňované chlebíčky, pak není křtu CD Když svatí spinkaj opravdu co vyčíst.